

OŚ.6220.4.2023.MŁ

DECYZJA

w sprawie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia

Na podstawie art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku EURO GREEN Sp. z o.o., z siedzibą w Kielcach,

o r z e k a m

odmówić wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji planowanego przedsięwzięcia pn.: „Punkt do zbierania i przeładunku odpadów”, planowanego do realizacji na działce nr ewid. 112/4 obręb Karłowice Wielkie.

UZASADNIENIE

Procedura oddziaływania na środowisko została wszczęta w związku z wnioskiem złożonym dnia 26.04.2023r. przez Inwestora EURO GREEN Sp. z o.o., ul. Czarnowska 14, 25-204 Kielce o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pn.: „Punkt do zbierania i przeładunku odpadów” na działce nr ewid. 112/4 obręb Karłowice Wielkie, Gmina Kamiennik, powiat nyski, województwo opolskie. Do wniosku została dołączona karta informacyjna przedsięwzięcia wraz z załącznikami.

Analizując wniosek wraz z Kartą informacyjną przedsięwzięcia, na podstawie § 3 ust. 1 pkt. 83 lit. a) oraz § 3 ust. 1 pkt. 83 lit. b) (punkty do zbierania, w tym przeładunku: a) złomu, z wyłączeniem punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych, b) odpadów wymagających uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów z wyłączeniem odpadów obojętnych oraz punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r., poz. 1839 ze zm.) stwierdzono, że przedmiotowe przedsięwzięcie – „Punkt do zbierania i przeładunku odpadów” zalicza się do grupy przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 ze zm.).

Pismem z dnia 28.05.2023r., w związku z art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wystąpiono do pracownika ds. gospodarki przestrzennej, infrastruktury i rozwoju gospodarczego w Urzędzie Gminy Kamiennik o wydanie opinii w sprawie zgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Wójt Gminy Kamiennik, na podstawie art. 74 ust.1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 ze zm.), sprawdził kompletność złożonego wniosku, ustalił strony postępowania i zawiadomieniem nr OŚ.6220.4.2023.MŁ z dnia 20.06.2023 r. powiadomił o jego wszczęciu strony.

W dniu 13.07.2023r. pracownik ds. gospodarki przestrzennej, infrastruktury i rozwoju gospodarczego w Urzędzie Gminy Kamiennik pismem znak: GKB.6727.I.77.2023.JK przekazał informację, że planowane przedsięwzięcie pn.: „Punkt do zbierania i przeładunku odpadów” na działce ewidencyjnej 112/4, obręb Karłowice Wielkie jest niezgodne z zapisami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kamiennik w części dot. wsi Karłowice Wielkie zatwierdzonego uchwałą Rady Gminy Kamiennik nr XXX/173/04 z dnia 15 grudnia 2004r. i ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego nr 13 z dnia 3 marca 2005r. poz. Nr 400. Do pisma załączono opinię autora miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Dla terenu, na którym ma być zlokalizowane przedsięwzięcie, obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Kamiennik w części dotyczącej wsi Karłowice Wielkie zatwierdzony uchwałą Rady Gminy Kamiennik Nr XXX/173/04 z dnia 15 grudnia 2004r. i ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego nr 13 z dnia 3 marca 2005r. poz. 400.

Obowiązujący plan stanowi, iż działka nr ewid. 112/4 obręb Karłowice Wielkie położona jest na obszarze oznaczonym symbolami: **P, PSz, KS1, UA-12**- teren byłego przedsiębiorstwa bieżnikowania opon i ośrodka maszynowego do obsługi gospodarki polowej. Utrzymuje się charakter i funkcję przemysłową oraz ponadto dopuszcza się funkcję magazynowo - składową w obiektach zamkniętych. Wyklucza się funkcję mieszkaniową. Dopuszcza się czasowo garażowanie samochodów osobowych w obiektach zamkniętych dla potrzeb osiedla zabudowy wielorodzinnej tj. do chwili racjonalnego doinwestowania wolnego terenu o obiekty podstawowej funkcji przemysłowo – składowej. Wysokość nowej zabudowy nie może przewyższać wysokości istniejących hal przemysłowych. Adaptuje się funkcję administracji gospodarczej (Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej);

Zgodnie z załączoną do wniosku kartą informacyjną przedsięwzięcia (w skrócie Kip) w ramach planowanego przedsięwzięcia ma zostać wybudowany i uruchomiony punkt zbierania i przeładunku odpadów. Na terenie inwestycji powstanie sześć zadaszonych boksów. Podłoże każdego z boksów będzie szczelne i utwardzone. W każdym z boksów zostanie wykonana kratka kanalizacyjna umożliwiająca odprowadzenie ewentualnych wycieków do szczelnego podziemnego zbiornika o pojemności do 10 m³ (wspólnego dla wszystkich boksów). Każdy boks będzie otoczony ścianami z trzech stron. Ściany boksów zostaną wykonane z betonowych bloków (typu brick) lub innych betonowych prefabrykatów. Wysokość ścian boksów wyniesie minimum do 4 m. Każdy z boksów będzie zadaszony, co zabezpieczy magazynowane odpady przed szkodliwym wpływem warunków atmosferycznych. Boksy będą zamykane bramami. Teren pomiędzy boksami zostanie wykonany jako szczelny utwardzony.

Transport odpadów na teren przedsięwzięcia będzie prowadzony pojazdami dostawczymi oraz ciężarowymi. Za pomocą ładowarki lub wózka widłowego odpady będą rozładowywane do boksów magazynowanych w wyznaczone miejsce. Odpady niebezpieczne będą przechowywane w osobnych boksach niż odpady nie wykazujące właściwości niebezpiecznych. Magazynowane odpady będą przechowywane w sposób uniemożliwiający mieszanie się ich z innymi odpadami. Każda partia magazynowanych odpadów będzie wyraźnie oznaczona kodem odpadu. Odpady za wyjątkiem tworzyw sztucznych i papieru/tektury będą przechowywane wyłącznie w opakowaniach typu big bag oraz pojemnikach z metalu lub tworzywa sztucznego odpornych na oddziaływanie magazynowanego odpadu. Odpady tworzyw sztucznych oraz papieru i tektury poza magazynowaniem w big bagach będą magazynowane w formie sprasowanej lub zbelowanej.

Odpady będą magazynowane do czasu zbierania odpowiedniej partii transportowej.

Na terenie przedsięwzięcia nie będą zbierane i magazynowane odpady ciekłe oraz odpady biodegradowalne i inne mogące powodować emisję zapachów.

Łączna pojemność boksów magazynowych wyniesie do 1800 m², maksymalna wysokość magazynowania odpadów wyniesie 3 m. Biorąc pod uwagę powyższe pojemność miejsca magazynowania odpadów wyniesie do 5 400 m³.

W tabeli poniżej zestawiono kody i rodzaje odpadów przewidzianych do zbierania wraz z podaniem ilości odpadów jaka może być magazynowana w jednym czasie na terenie przedsięwzięcia przy założeniu magazynowania odpadów jednego rodzaju.

Tabela 1. Rodzaje odpadów przewidzianych do zbierania na terenie przedsięwzięcia.

Kod odpadów	Rodzaj odpadów	Średnia gęstość odpadu [Mg/m ³]	Maksymalna pojemność magazynu dostępna dla danego rodzaju odpadu, z uwzględnieniem jego właściwości [m ³]	Maksymalna masa odpadów magazynowanych w jednym czasie na terenie zakładu (przy założeniu magazynowanie jedynie odpadu danego rodzaju - brak magazynowania w boksach odpadów innych rodzajów w tym samym czasie) [Mg]
02 01 04	Odpady tworzyw sztucznych (z wyłączeniem opakowań)	0,4	5400	2160
02 01 10	Odpady metalowe	1,5	5400	8100
07 02 13	Odpady tworzyw sztucznych	0,4	5400	2160
07 02 15	Odpady z dodatków inne niż wymienione w 07 02 14	0,4	5400	2160
07 02 80	Odpady z przemysłu gumowego i produkcji gumy	0,4	5400	2160
07 02 99	Inne niewymienione odpady	0,4	5400	2160
12 01 01	Odpady z toczenia i piłowania żelaza oraz jego stopów	2	5400	10800
12 01 02	Cząstki i pyły żelaza oraz jego stopów	2	5400	10800
12 01 03	Odpady z toczenia i piłowania metali nieżelaznych	2	5400	10800
12 01 04	Cząstki i pyły metali nieżelaznych	2	5400	10800
12 01 05	Odpady z toczenia i wygładzania tworzyw sztucznych	0,4	5400	2160
12 01 99	Inne niewymienione odpady	0,4	5400	2160
15 01 01	Opakowania z papieru i tektury	0,4	5400	2160
15 01 02	Opakowania z tworzyw sztucznych	0,4	5400	2160
15 01 04	Opakowania z metali	1,5	5400	8100
16 01 17	Metale żelazne	1,5	5400	8100
16 01 18	Metale nieżelazne	1,5	5400	8100
16 01 19	Tworzywa sztuczne	0,4	5400	2160
16 02 09*	Transformatory i kondensatory zawierające PCB	1,5	5400	8100
16 02 10*	Zużyte urządzenia zawierające PCB albo nimi zanieczyszczone inne niż wymienione w 16 02 09	1	5400	5400
16 02 11*	Zużyte urządzenia zawierające freony, HCFC, HFC	1	5400	5400

16 02 12*	Zużyte urządzenia zawierające wolny azbest	1	5400	5400
16 02 13*	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy ⁵⁾ inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12	1	5400	5400
16 02 14	Zużyte urządzenia inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 13	1	5400	5400
16 02 15*	Niebezpieczne elementy lub części składowe usunięte ze zużytych urządzeń	1	5400	5400
16 02 16	Elementy usunięte ze zużytych urządzeń inne niż wymienione w 16 02 15	1	5400	5400
16 06 05	Inne baterie i akumulatory	1	5400	5400
16 80 01	Magnetyczne i optyczne nośniki informacji	1	5400	5400
17 02 03	Tworzywa sztuczne	0,4	5400	2160
17 04 01	Miedź, brąz, mosiądz	1,5	5400	8100
17 04 02	Aluminium	1	5400	5400
17 04 03	Ołów	2	5400	10800
17 04 04	Cynk	2	5400	10800
17 04 05	Żelazo i stal	1,5	5400	8100
17 04 06	Cyna	1	5400	5400
17 04 07	Mieszanki metali	1,5	5400	8100
17 04 09*	Odpady metali zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi	1,5	5400	8100
17 04 10*	Kable zawierające ropę naftową, smołę i inne substancje niebezpieczne	1,5	5400	8100
17 04 11	Kable inne niż wymienione w 17 04 10	1,5	5400	8100
19 12 01	Papier i tektura	0,4	5400	2160
19 12 02	Metale żelazne	1,5	5400	8100
19 12 03	Metale nieżelazne	1,5	5400	8100
19 12 04	Tworzywa sztuczne i guma	0,4	5400	2160
19 12 10	Odpady palne (paliwo alternatywne)	0,4	5400	2160
19 12 12	Inne odpady (w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów inne niż wymienione w 19 12 11	0,4	5400	2160
20 01 33*	Baterie i akumulatory łącznie z bateriami i akumulatorami wymienionymi w 16 06 01, 16 06 02 lub 16 06 03 oraz niesortowane baterie i akumulatory zawierające te baterie	1	5400	5400
20 01 34	Baterie i akumulatory inne niż wymienione w 20 01 33	1	5400	5400
20 01 35*	Zużyte urządzenia elektryczne i elektroniczne inne niż wymienione w	1	5400	5400

	20 01 21 i 20 01 23 zawierające niebezpieczne składniki			
20 01 36	Zużyte urządzenia elektryczne i elektroniczne inne niż wymienione w 20 01 21, 20 01 23 i 20 01 35	1	5400	5400
20 01 39	Tworzywa sztuczne	0,4	5400	2160
20 01 40	Metale	1,5	5400	8100

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Wójt Gminy Kamiennik w dniu 21.08.2023 r. wydał decyzję odmawiającą ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia. W dniu 08.09.2023 r. wpłynęło odwołanie od wyżej przywołanej decyzji, które z całością akt sprawy zostało przekazane do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Opolu. Decyzją SKO.40.3493.2023.oś z dnia 28.02.2024r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Opolu uchyliło decyzję Wójta Gminy Kamiennik i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia.

Organ I instancji rozpatrując ponownie sprawę, przyznaje, iż zaskarżona decyzja Wójta Gminy Kamiennik z dnia 21 sierpnia 2023 r. (znak sprawy: OŚ.6220.4.2023.MŁ) odmawiająca wydania na rzecz EURO GREEN sp. z o.o. z siedzibą w Kielcach (określanej dalej jako Spółka), decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia pod nazwą „Punkt do zbierania i przeładunku odpadów”, planowanego do realizacji na działce nr 112/4, obręb Karłowice Wielkie, ze względu na niezgodność lokalizacji przedmiotowego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, została wydana przedwcześnie i naruszała zasadę prawdy obiektywnej. W szczególności organ przychyliła się w pełni do stanowiska Kolegium, że dokonana ocena zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kamiennik w części dotyczącej wsi Karłowice Wielkie, przyjętego uchwałą Rady Gminy Kamiennik Nr XXX/173/04 z dnia 15 grudnia 2004 r. (Dz. Urz. Woj. Op. z 2005 r. Nr 13, poz. 400 z późn. zm.), gdzie działka o nr 112/4, obręb Karłowice Wielkie, położona jest na obszarze oznaczonym w planie miejscowym symbolami: P, PSz, KS1, UA-12 – teren byłego przedsiębiorstwa bieżnikowania opon i ośrodka maszynowego do obsługi gospodarki polowej; utrzymuje się charakter i funkcję przemysłową oraz dopuszcza się funkcję magazynowo - składową w obiektach zamkniętych; wyklucza się funkcję mieszkaniową; dopuszcza się czasowo garażowanie samochodów osobowych w obiektach zamkniętych dla potrzeb osiedla zabudowy wielorodzinnej, tj. do chwili racjonalnego doinwestowania wolnego terenu o obiekty podstawowej funkcji przemysłowo-składowej; wysokość nowej zabudowy nie może przewyższać wysokości istniejących hal przemysłowych; adaptuje się funkcję administracji gospodarczej (Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej), oparta jest po części na błędnych założeniach, a nadto ma charakter niepełny. Należy przy tym przypomnieć, iż Kolegium nie przesądziło wyniku sprawy. Zdaniem organu I instancji nie może ulegać wątpliwości, że przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego, uwzględniającego wskazania wynikające wprost z treści uzasadnienia zawartego w decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Opolu z dnia 28 lutego 2024 r. uchylającą zaskarżoną decyzję w całości i przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji (znak sprawy: SKO.40.3493.2023.oś), musiało wymagać powtórnej, wyczerpującej, dogłębnej analizy przeprowadzonej przez Organ.

W rezultacie pogłębionych rozważań obejmujących zarówno zapoznanie się z najnowszymi poglądami doktryny i judykatury w omawianej materii jak i kolejną interpretacją autora planu (ze względu na konieczność zapewnienia niezbędnej jasności i czytelności uzasadnienia, zostanie ona omówiona *in fine*) organ I instancji ponownie odmawia wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przedmiotowej sprawie, podając następującą, odmienną od zawartej w pierwotnej decyzji, argumentację.

W pierwszym rzędzie wymaga zaakcentowania, iż wzajemna relacja między danym gospodarowaniem odpadami a ustaleniami danego MPZP budzi żywe zainteresowanie ze względu na szeroki zakres zastosowania

w praktyce omawianego zagadnienia. Fundamentalne znaczenie posiada tutaj pogląd Agaty Matysiak, wyrażony w artykule pod tytułem: „Kilka refleksji o zgodności gospodarowania odpadami z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego”. Dla potrzeb niniejszego uzasadnienie wystarczające będzie zacytowanie podsumowania artykułu, które organ w całości aprobuje: *„Kwestia zgodności planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego wciąż nie została jednoznacznie rozstrzygnięta, chociaż od wielu lat i w różnych aspektach pojawia się w orzecznictwie sądów administracyjnych. Obecnie wydaje się, że nieuzasadnione jest każdorazowe, niejako automatyczne ograniczanie gospodarowania odpadami do terenów oznaczonych „O”. Każdy przypadek wymaga bowiem oceny indywidualnej. Jednocześnie należy pamiętać o tym, że nawet jeśli możliwość realizacji tego typu inwestycji zostanie dopuszczona na przykład na obszarach określonych jako produkcyjne, konieczna jest weryfikacja, czy rzeczywiście dana działalność kwalifikuje się w granicach określonego przeznaczenia. Tym samym należy szczegółowo przeanalizować elementy konkretnego stanu faktycznego”*. (link: <https://codozasady.pl/p/kilka-refleksji-o-zgodnosci-gospodarowania-odpadami-z-miejscowym-planem-zagospodarowania-przestrzennego>).

Tak sformułowane stanowisko jest w pełni spójne, koherentne ze stanowiskiem przyjętym w rozstrzygnięciu SKO, z jednej strony w ocenie Kolegium, działalność związana z gospodarowaniem odpadami nie musi być prowadzona wyłącznie na terenie o funkcji O / IO, może być realizowana także na terenie przeznaczonym na szeroko rozumianą działalność gospodarczą, z drugiej strony Kolegium jasno zaznacza, że pozostałe ustalenia planu takiej działalności mogą się sprzeciwiać.

Możliwość formułowania określonych zakazów, niewątpliwie ingerujących w swobodne wykonywanie prawa własności nieruchomości, wynika z istoty władztwa planistycznego gminy, która znajduje konkretyzację w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. To właśnie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, następuje ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu. Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości i każdy ma prawo, w granicach określonych ustawą, do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny, zgodnie z warunkami ustalonymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego jeżeli nie narusza to chronionego prawem interesu publicznego oraz osób trzecich. W planie miejscowym określa się obowiązkowo m.in. szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy. Jak podkreślił Naczelny Sąd Administracyjny w swym wyroku z 19 września 2023 r., (sygnatura akt: II OSK 3188/20, LEX nr 3697626), *„plan miejscowy może przewidywać zakaz zabudowy. Skoro zatem można w planie miejscowym przewidzieć całkowity zakaz zabudowy, to tym bardziej można umieścić w nim przepisy, z których będzie wynikać zakaz zabudowy budynków pewnego rodzaju lub budynków przekraczających jakieś parametry opisujące wielkość budynku. Tym sposobem można też wprowadzić na wskazanym terenie zakaz prowadzenia określonej działalności”*.

Natomiast wprowadzony na danym terenie zakaz prowadzenia określonej działalności nie musi zostać wyraźnie wyrażony, wyeksponowany co jednoznacznie wynika z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z 2 czerwca 2022 r. (sygnatura akt: II SA/Bk 185/22). Mianowicie Wojewódzki Sąd Administracyjny wskazał, że organ planistyczny nie ma obowiązku szczegółowego określania zakazów obowiązujących na danym terenie. Byłoby to zresztą zbędne wobec jednoznacznego określenia w planie, jaka działalność jest dopuszczalna, co w przypadku omawianego MPZP Gminy Kamiennik w części dotyczącej wsi Karłowice Wielkie oznacza, że wykluczenie *expressis verbis* funkcji mieszkaniowej nie stanowi samo w sobie jedynego wykluczenia, ponadto wyklucza się również wszystkie inne funkcje, których nie da się pogodzić z utrzymaną wyraźnie przez MPZP funkcją przemysłową, gdzie na dodatek utrzymuje się również charakter tej funkcji, czyli następuje niewątpliwie nawiązanie do dotychczas prowadzonej działalności przemysłowej w postaci bieżnikowania opon jak również ośrodka maszynowego do obsługi gospodarki polowej oraz z dopuszczoną przez miejscowy plan funkcją magazynowo - składową

oraz czasowym garażowaniem samochodów osobowych w obiektach zamkniętych dla potrzeb osiedla zabudowy wielorodzinnej (to jest do chwili racjonalnego doinwestowania wolnego terenu o obiekty podstawowej funkcji przemysłowo- składowej). Już w tym momencie konieczne trzeba stwierdzić, że takie ustalenia szczegółowe stanowią zamknięty katalog funkcji, które mogą być realizowane na rozpatrywanym terenie, nastąpiło wyliczenie enumeratywne funkcji, nie ma tu mowy o szeroko rozumianej działalności (czy też aktywności) gospodarczej, obejmującej między innymi pojęcie „usług”.

I jeszcze jeden niezbędny element związany z pojęciem „zakazu”: zakaz prowadzenia działalności określonego rodzaju nie stanowi domeny ogólnych ustaleń planu miejscowego, lecz przede wszystkim powinien być zawarty w ustaleniach szczegółowych, o czym stanowi aktualna teza decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego we Wrocławiu z dnia 4 lipca 2022 r. (sygnatura akt: SKO 4136/14/22): „Stwierdzenie „zgodności z planem” wymaga nie tylko porównania zamierzenia inwestycyjnego z ogólnymi ustaleniami planu, ale przede wszystkim z ustaleniami szczegółowymi. Nie chodzi tylko o to, aby wykazać brak sprzeczności zamierzenia z planem, ale aby możliwe było niebudzące wątpliwości potwierdzenie, że zamierzona inwestycja została w planie przewidziana w określonym miejscu.” Dlatego całkowicie niewystarczające jest powołanie się przez Spółkę na § 8 ust. 1 przedmiotowego planu miejscowego, gdzie w swych ustaleniach ogólnych plan ustanawia zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obligatoryjnie wymagane jest sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko, wraz z wykazaniem, że w omawianym przypadku przedsięwzięcie zaliczane jest do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu nie jest obligatoryjne.

Po tych niezbędnych uwagach dotyczących występowania pojęcia „zakazu” w MPZP bezwzględnie należy przejść do analizy pojęć: „odpad”, „gospodarka odpadami”, „gospodarowanie odpadami” i odnieść je bezpośrednio do zamierzonego przez Spółkę przedsięwzięcia w kontekście ustaleń przedmiotowego MPZP. Zachodzi zatem konieczność sięgnięcia do przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 z późn. zm.).

Określając bliżej, chodzi tutaj o art. 3 zawierający tzw. słowniczek ustawowy, obejmujący przede wszystkim definicje legalne. I tak w punkcie szóstym pojęcie odpadu ustawodawca zdefiniował jako każdą substancję lub przedmiot, których posiadacz pozbywa się, zamierza się pozbyć lub do których pozbycia się jest obowiązany. Dla rozpatrywanej sprawy nie jest potrzebna szczegółowa dysertacja pojęcia „odpadu”, w szczególności czerpanie z bogatego w tej mierze orzecznictwa europejskiego. W zupełności wystarczające będzie ograniczenie się do poniższych uwag: Pan Profesor Wojciech Radecki słusznie podkreślił, że kluczowe znaczenie ma tu pojęcie „pozbywanie się odpadów”. Ono bowiem odróżnia odpady od innych substancji i przedmiotów. Pojęcie „pozbycie” nie zostało w ustawie o odpadach zdefiniowane. Oznacza ono uwolnienie się lub uwalnianie się od czegoś niepotrzebnego, uciążliwego (Stanisław Dubisz (red.), „Uniwersalny słownik języka polskiego”, Warszawa 2003, s. 814). Przede wszystkim należy zakładać, że odpad to przedmiot lub substancja, które dla ich posiadacza są już niepotrzebne, a nawet uciążliwe. Chce lub musi on je więc porzucić, co należy utożsamiać z wyzbyciem się posiadania. Widoczny jest tutaj element przynajmniej potencjalnego zagrożenia, na jaki naraża się posiadacz odpadów. Prawodawca starając się zapobiegliwie eliminować to zagrożenie, stworzył cały system postępowania z odpadami, w którym kluczową rolę odgrywają kolejne pojęcia : „gospodarka odpadami” i „gospodarowanie odpadami”. Ponieważ przez „gospodarkę odpadami” rozumie się wytwarzanie odpadów i gospodarowanie odpadami (art. 3 pkt 3 ustawy), rozpatrując przedsięwzięcie polegające na „punkcie do zbierania i przeładunku odpadów” należy naturalnie skupić się na „gospodarowaniu odpadami” (art. 3 pkt 2 ustawy). Otóż przez „gospodarowanie odpadami” rozumie się zbieranie, transport lub przetwarzanie odpadów, w tym sortowanie, wraz z nadzorem nad wymienionymi działaniami, a także późniejsze postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów oraz działania wykonywane w charakterze sprzedawcy odpadów lub pośrednika w obrocie odpadami. Tak sformułowana definicja legalna pozwala na wyciągnięcie fundamentalnego wniosku, o absolutnie kluczowym znaczeniu: ustawodawca w sposób czytelny, niebudzący najmniejszych wątpliwości w stworzonym systemie gospodarki

odpadami odróżnia czynności przygotowawcze (zbieranie, transport, sortowanie – czyli wszystkie czynności, które nie mogą prowadzić do zasadniczej zmiany charakteru i składu odpadów, na podstawie brzmienia art. 3 pkt 34 ustawy), od właściwego postępowania z odpadami, gdzie zawsze musi wystąpić element przetwarzania w jakichkolwiek procesach odzysku lub unieszkodliwiania (zgodnie z brzmieniem art. 3 pkt 21 ustawy).

Wbrew twierdzeniom Spółki działalność gospodarcza polegająca na zbieraniu i przeładunku odpadów na rozpatrywanym terenie absolutnie nie wpisuje się w podstawową przemysłową funkcję terenu, nie mówiąc już o niezbędności utrzymania jej dotychczasowego charakteru. Dla tej części dociekań, konieczne jest wierne zacytowanie kluczowego fragmentu uzasadnienia prawnego wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z 13 września 2022 r. (sygnatura akt: II SA/Wr 41/22), właśnie uzasadnienia prawnego, gdyż sama teza była przywołana w decyzji Kolegium i będzie omówiona później. Cytat: „*W ocenie Sądu wobec braku doprecyzowania w MPZP, co prawodawca lokalny rozumie pod pojęciem "przemysł" (podobny brak występuje w ustaleniach analizowanego MPZP Gminy Kamiennik w części dotyczącej wsi Karłowice Wielkie), SKO zasadnie odwołało się do potocznego rozumienia tego pojęcia. W potocznym znaczeniu "przemysł" rozumiany jest jako "produkcja materialna polegająca na wydobywaniu z ziemi bogactw naturalnych i wytwarzaniu produktów w sposób masowy przy użyciu urządzeń mechanicznych". Z terminem tym niewątpliwie związane jest pojęcie "produkcji" rozumianej jako "zorganizowania działalność mająca na celu seryjne wytwarzanie określonych dóbr materialnych", oraz pojęcie "produktu" rozumianego jako "to co powstało w procesie produkcji" (zob. Uniwersalny Słownik Języka Polskiego, praca zbiorowa pod red. Stanisława Dubisza, Tom 3, Warszawa 2003, s. 563, 564, 701). Wynika z tego, że przemysł czy działalność przemysłową kojarzyć należy z działalnością gospodarczą, w której występują łącznie takie cechy jak:*

- 1) *seryjne wytwarzanie produktów;*
- 2) *przy użyciu urządzeń mechanicznych;*
- 3) *na potrzeby rynku.*

W ocenie Sądu określone wyżej znaczenie pojęcia "przemysł" (w tym znaczenie zaprezentowane w decyzji odwoławczej) nie daje podstaw do jednoznacznego wykluczenia planowanego przez skarżącego przedsięwzięcia jako działalności z zakresu przemysłu. Z przedłożonej przez skarżącego na etapie administracyjnym Karty informacyjnej z dnia 17 VI 2021 r. wynika bowiem, że jednocześnie ze zbieraniem i magazynowaniem odpadów wykonywane będą również czynności ich przetwarzania w ramach odzysku polegające m.in. na recyklingu w postaci ich przesiewania i rozdrabniania przy pomocy przesiewacza i kruszarki celem wykorzystania nie tylko na potrzeby własnej działalności gospodarczej ale również celem sprzedaży uprawnionym podmiotom do wykorzystania w produkcji elementów betonowych lub w budownictwie (zob. Karta Informacyjna str. 8-9). Występuje tu zatem element wytwarzania produktu (wyrobu gotowego), tj. kruszywa sztucznego, przy użyciu urządzeń mechanicznych i na potrzeby rynku. W świetle potocznego znaczenia omawianego pojęcia nie ma więc dostatecznych podstaw do uznania, że tego rodzaju działalność nie mieści się w znaczeniu pojęciowym "przemysłu". W szczególności pojęcie to nie jest uzależnione od stopnia skomplikowania mechanicznego procesu przetwarzania, ani też od skali (stopnia masowości) procesu wytwórczego. Jeżeli bowiem - jak w tym przypadku - występuje zjawisko mechanicznego wytwarzania określonego produktu z określonego materiału dla potrzeb rynku, to taki proces może być kwalifikowany jako działalność przemysłowa" (koniec cytatu).

Nie może budzić najmniejszych wątpliwości, że w rozpatrywanym przypadku owa jednoczesność zbierania i magazynowania odpadów w relacji do czynności ich przetwarzania w ramach odzysku nie występuje. Spółka sama przyznała, że odpady przewidziane do zbierania dopiero następnie będą przekazywane do zakładów zajmujących się ich przetwarzaniem, a następnie wytwarzaniem produktów niebędących odpadami, co jednoznacznie dyskwalifikuje możliwość wypełnienia przez analizowane przedsięwzięcie funkcji przemysłowej, albowiem dla właściwej oceny w tym zakresie nie ma najmniejszego znaczenia jaka funkcja będzie realizowana w innych miejscach, liczy się tutaj wyłącznie zakwalifikowanie zbierania odpadów do kategorii specyficznej działalności gospodarczej. Raz jeszcze zostanie przywołana ustawa o odpadach,

zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 34 zbieranie odpadów to ich gromadzenie przed transportem do miejsc przetwarzania, w tym również wstępne sortowanie nieprowadzące do zasadniczej zmiany charakteru i składu odpadów i niepowodujące zmiany klasyfikacji odpadów. Warto również wskazać, iż zgodnie z cytowaną definicją, zbieranie odpadów, to także tymczasowe magazynowanie odpadów, o którym mowa w pkt 5 lit. b ustawy, a zatem czasowe przechowywanie odpadów, obejmujące tymczasowe magazynowanie odpadów przez prowadzącego zbieranie odpadów.

W tej definicji legalnej w żaden sposób nie znajdziemy wytwarzania produktów, a niewystąpienie tego kluczowego, absolutnie niezbędnego elementu dla zaistnienia funkcji przemysłowej musi prowadzić do konkluzji o niezgodności w postaci ewidentnej sprzeczności planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami przedmiotowego MPZP w omawianym zakresie. W świetle powyższych uwag bezprzedmiotowy stał się podnoszony przez Spółkę argument, że zbieranie odpadów, które będzie prowadzone na terenie przedsięwzięcia ma charakter czysto przemysłowy i co istotne nie ma charakteru komunalnego (żadne zbieranie nie stanowi części procesu produkcyjnego). Z oczywistych względów traci na znaczeniu również uwaga zawarta w karcie informacyjnej, iż planowane przedsięwzięcie znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie terenu zakładu przetwarzania odpadów tworzyw sztucznych oraz planowanych obiektów tego zakładu.

Wreszcie, należy wskazać, iż przeprowadzając badanie w obszarze wzajemnej relacji pomiędzy rozpatrywanym MPZP, a Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kamiennik, uchwalonego uchwałą Nr II/9/02 ówczesnej Rady Gminy w Kamienniku z dnia 26 listopada 2002 r., ważne znaczenie posiada fragment uzasadnienia prawnego wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 28 maja 2024 r. (sygnatura akt: II SA/Wr 542/23) o następującej treści: *„W istocie, przeznaczenie terenu w Studium nie jest tym samym, co przeznaczenie terenu w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, inne są bowiem jego skutki. Przeznaczenie terenu w Studium, które jest aktem wewnątrznie obowiązującym w gminie, będzie miało znaczenie przy uchwalaniu planu. Z kolei przeznaczenie terenu w miejscowym planie, które jest prawem miejscowym, wywoływać będzie skutek wobec podmiotów zewnętrznych. Powyższe stwierdzenia, które odnoszą się do charakteru Studium, nie oznaczają jednak akceptacji dla wprowadzenia do tego aktu zapisów, które umożliwią dowolną zmianę określonych w Studium szczególnych ustaleń w zakresie przeznaczenia terenu na etapie sporządzania planu miejscowego. Skoro ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych to studium musi być tak opracowane, aby jego wykładnia, przy uchwalaniu planu nie budziła żadnych wątpliwości i nie dopuszczała różnych interpretacji (zob. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 20 kwietnia 2023 r., sygn. akt II SA/Wr 738/22 - dost. jw.) Niedopuszczalne jest interpretowanie postanowień studium przez późniejsze zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Projekt planu miejscowego ma bowiem odzwierciedlać ustalenia studium, a nie je kształtować (por. wyrok WSA w Olsztynie z 17 marca 2015 r., sygn. akt II SA/Ol 1248/14 - dost. jw.).”* W ten sposób przywołane orzecznictwo popiera fundamentalne twierdzenie, sformułowane w piśmiennictwie, iż „zgodność” Planu Miejscowego z ustaleniami Studium, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy planistycznej w jej ówczesnym brzmieniu, oznacza stopień związania znacznie silniejszy niż „spójność”, czy też „niesprzeczność”. A ponieważ Studium, o którym tu mowa, opisując funkcję przemysłową Gminy Kamiennik *expressis verbis* stanowi, iż bazować ma ona na istniejącym potencjale produkcyjnym na bazie dawnego POM w Karłowicach Wielkich, czyli na terenie obejmującym między innymi przedmiotową działkę o nr 112/4 (str. 14), co znajduje rozwinięcie na str. 34, gdzie autor Studium dostrzega przy osiągnięciu pełnych mocy produkcyjnych możliwość zatrudnienia nawet 140 osób, nie może ulegać najmniejszej wątpliwości, że wypełniając konieczną relację „zgodności” interpretacja funkcji przemysłowej w przedmiotowym MPZP musi podążać w omówionym powyżej produkcyjnym kierunku, gdzie występujące samoistnie zbieranie odpadów wraz z punktem przeładunku nie może występować.

Dodać należy, iż obowiązujące do dnia dzisiejszego Studium uchwalone uchwałą Rady Gminy Kamiennik Nr III/10/06 z dnia 13 grudnia 2006 r. również wyraźnie zwraca się w kierunku produkcji:

- Klasyczna zabudowa przemysłowa zlokalizowana jest w miejscowościach: - Kamiennik – piekarnia; - Karłowicach Wielkich - dawny POM adaptowany na protektorownię opon, a później przystosowany na zakład związany z produkcją elementów metalowych (Firma Rydtrans) oraz młyn.

W dalszym toku dociekań, stwierdza się, iż dopuszczenie przez omawiany MPZP funkcji magazynowo-składowej jako funkcji uzupełniającej jest dopuszczeniem o charakterze autonomicznym, a w żadnym razie nie ma na celu umożliwić magazynowania odpadów.

Pojęcie magazynowania odpadów, zostało przez ustawodawcę zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 5 przywoływanej ustawy o odpadach. Zgodnie z brzmieniem przepisu, magazynowanie odpadów to ich czasowe przechowywanie, obejmujące: wstępne magazynowanie odpadów przez ich wytwórcę, tymczasowe magazynowanie odpadów przez prowadzącego zbieranie odpadów lub magazynowanie odpadów przez prowadzącego przetwarzanie odpadów. Już zatem na podstawie cytowanej definicji można dostrzec, iż magazynowanie, a zatem czasowe przechowywanie odpadów, nie jest autonomiczną, samodzielną formą gospodarowania odpadami i jak podkreślił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 22 września 2016 r., sygnatura akt: II SA/Kr 748/16, „zawsze stanowi część większego procesu - wytwarzania, zbierania lub przetwarzania odpadów.” Wprost przesądził o tym również ustawodawca, wskazując w art. 25 ust. 3 ustawy, iż magazynowanie odpadów jest prowadzone wyłącznie w ramach wytwarzania, zbierania lub przetwarzania odpadów. Nie występują w tym względzie jakiegokolwiek kontrowersje: lokalny prawodawca dopuszczając funkcję magazynowo-składową miał na myśli magazynowanie w swym podstawowym znaczeniu pojęciowym, autonomiczne magazynowanie przykładowo materiałów budowlanych, sprzętu gospodarstwa domowego czy też sprzętu audiowizualnego, a nie stwarzania możliwości wykorzystania terenu do magazynowania substancji lub przedmiotów, w stosunku do których immanentnie występuje element "pozbywania się", mającego dodatkowo stanowić tutaj część większego procesu.

Po raz kolejny trzeba odnieść się do pojęcia „zbierania odpadów” z planistycznego punktu widzenia i zastanowić się czym w istocie jest, skoro samoistnie czy brane łącznie z punktem przeładunkowym, nie wypełnia ani funkcji przemysłowej ani magazynowej. Wspomniano, że to „specyficzny rodzaj działalności gospodarczej”, lecz to wciąż za mało. Klucz stanowi tutaj zrozumienie, jaki symbol powinien się pojawić w danym MPZP, aby zbieranie odpadów w ogóle było możliwe.

Zbieranie odpadów może zostać uznane za dopuszczalne na terenach oznaczonych np. „PU” (produkcja i usługi). Podkreślić należy, iż zbieranie odpadów mieści się w pojęciu prowadzenia usług. Czyli został określony symbol, którego wystąpienie powoduje dopuszczalność prowadzenia usług w postaci zbierania odpadów – to symbol „U”. Zasadnym teraz będzie rozpatrzenie orzeczeń przywołanych przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w decyzji uchylającej i znajdujących się na siódmej stronie. Rozpocznijmy od wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 31 stycznia 2017 r. (sygnatura akt: II OSK 1553/16), oto absolutnie kluczowe zdania uzasadnienia prawnego:

„W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego, planowana przez Spółkę działalność mieści się w pojęciu "działalności gospodarczej". W obowiązującym na tym terenie miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego nie wprowadzono żadnych ograniczeń w zakresie rodzajów dopuszczalnej formy prowadzenia działalności gospodarczej dla terenów oznaczonych symbolem RU/7, a w szczególności nie wyłączono działalności uciążliwej dla środowiska lub polegającej na prowadzeniu zbierania odpadów”. To sytuacja faktyczna i prawna całkowicie, diametralnie odmienna od rozpatrywanego MPZP dotyczącego wsi Karłowice Wielkie, nie mająca żadnego wspólnego mianownika. Powtórzmy raz jeszcze: plan w Karłowicach Wielkich wprowadził ściśle określony katalog funkcji, w którym w żadnym razie nie ma miejsca na prowadzenie jakiegokolwiek działalności gospodarczej (w tym również zbierania odpadów) występującej poza tym katalogiem, nie występuje symbol U, RU, czy też jakiegokolwiek inny związany z możliwością prowadzenia działalności (czy też aktywności) gospodarczej w szerokim tego słowa znaczeniu, co powoduje, że wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego nie będzie posiadał znaczenia dla formułowania ostatecznej konkluzji.

Teraz przejdźmy do aktualnej tezy wywiedzionej w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z 5 listopada 2019 r. (sygnatura akt II SA/Kr 498/19): „Produkcja to podstawowa część

działalności przedsiębiorstwa oznaczająca działalność człowieka przystosowującą zasoby przyrody do jego potrzeb. Działalność polegająca na przetwarzaniu odpadów w procesie odzysku, gdzie wynikiem tego procesu jest, aby odpady służyły użytecznemu zastosowaniu przez zastąpienie innych materiałów, spełnia jak najbardziej kryteria działalności produkcyjnej.” Niewątpliwie tak, lecz przecież planowane przedsięwzięcie na terenie w Karłowicach Wielkich w najmniejszym stopniu nie ma polegać na przetwarzaniu odpadów w procesie odzysku.

W dalszym ciągu obecnych rozważań, przyjrzyjmy się następnej aktualnej tezie (właśnie tezie, a nie omówionemu powyżej kluczowemu fragmentowi uzasadnienia prawnego), zawartej w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z 13 września 2022 r. (sygnatura akt: II SA/Wr 41/22): „Istotą recyklingu jest odzysk odpadów polegający na przetwarzaniu odpadów na produkty, materiały lub substancje nadające się do dalszego wykorzystania (zob. art. 3 ust. 1 pkt 23 ustawy 14 grudnia 2012 r. o odpadach). W ramach działalności recyklingowej z reguły zbiera się i magazynuje odpady. Taki stan rzeczy nie stanowi jednak podstawy do uznania a priori, że wytwarzanie produktów w ramach recyklingu nie może być traktowane jako działalność przemysłowa.” Powtórzmy po raz kolejny, opisany stan faktyczny nie może mieć najmniejszego zastosowania w odniesieniu do naszego przypadku, brak tutaj jakiegokolwiek recyklingu, brak koniecznej, bezpośredniej łączności pomiędzy zbieraniem, magazynowaniem odpadów a ich dalszym przetwarzaniem.

Następnym orzeczeniem, podniesionym w decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego jest wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z 21 marca 2018 (sygnatura akt: II SA/Gd 18/18). Oto najistotniejszy fragment uzasadnienia prawnego: „W obowiązującym na terenie objętym inwestycją miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, w § 37 nie wprowadzono żadnych ograniczeń w zakresie rodzajów dopuszczalnej formy prowadzenia działalności zakładów przemysłowych dla terenów oznaczonych symbolem (..)”, a w szczególności nie wyłączono działalności polegającej na przetwarzaniu odpadów, w tym pirolizy odpadów. W języku polskim termin "przemysł" rozumie się jako dział produkcji materialnej, w którym wydobywanie zasobów przyrody i dostosowanie ich do potrzeb ludzi odbywa się na dużą skalę, na zasadzie podziału pracy i za pomocą maszyn (zob. Słownik języka polskiego por. red. M. Szymczaka, L-P, tom 2, Warszawa 2002, s. 943). Jedną z funkcji przemysłu jest produkcja rozumiana m.in. jako wytwarzanie, czyli pozyskiwanie, przekształcanie i przetwarzanie dóbr rzeczowych, łącznie z energiami. Wśród powszechnie znanych gałęzi przemysłu funkcjonuje również przemysł chemiczny, obejmujący obok dużych przedsiębiorstw jak kopalnie, również przedsiębiorstwa zajmujące się wyrobami gumowymi.” Wypada jedynie zgodzić się w pełnej rozciągłości ze stanowiskiem Sądu i raz jeszcze zaakcentować, że nie można żadną miarą porównać jakiegokolwiek zbierania odpadów (czynności przygotowawcze) z ich przetwarzaniem (w danym przypadku: pirolizy odpadów, czyli jednym z procesów właściwego postępowania z odpadami).

Ostatnim wyrokiem, wziętym pod uwagę przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w tym zakresie, jest wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z 21 czerwca 2018 r. sygnatura akt SA/Gd 208/18). Organ I instancji zacytuje w całości aktualną tezę, zawartą w wyroku: ” Rozporządzenie z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587) określa wymagany zakres projektu planu miejscowego w części tekstowej i graficznej, uwzględniając w szczególności wymogi dotyczące materiałów planistycznych, skali opracowań kartograficznych, stosowanych oznaczeń, nazewnictwa, standardów oraz sposobu dokumentowania prac planistycznych. Z przepisów rozporządzenia wynika, że w projekcie rysunku planu miejscowego należy stosować podstawowe barwne oznaczenia graficzne i literowe dotyczące przeznaczenia terenów. W przypadku terenów infrastruktury technicznej przeznaczonych na gospodarowanie odpadami jest to symbol "O" i kolor ciemnoszary (pkt 7.6 załącznika nr 1 do rozporządzenia). Taki zapis rozporządzenia nie oznacza, że tylko na tak oznaczonych terenach dopuszczalne jest gospodarowanie odpadami. Tego rodzaju wąska wykładnia przepisów rozporządzenia prowadziłaby do nieuzasadnionego ograniczenia zarówno władztwa planistycznego gminy, jak i swobody działalności gospodarczej. Oznaczałaby bowiem, że gospodarowanie odpadami możliwe jest tylko na terenach oznaczonych symbolem "O", a więc tylko

w ściśle określonych i z góry przewidzianych miejscach. Nie ulega zaś wątpliwości, że tego rodzaju działalność dopuszczalna jest na terenach przewidzianych w planach miejscowych w sposób ogólny na prowadzenie działalności gospodarczej, produkcyjnej lub związanej z infrastrukturą techniczną. Symbolem "O" oznaczane są zaś przede wszystkim tereny, na których to dana gmina ma zamiar prowadzić gospodarkę odpadami lub, na których zamierza umożliwić innym podmiotom prowadzenie gospodarki odpadami, np. w formie składowiska odpadów, spalarni odpadów lub regionalnej instalacji przetwarzania odpadów komunalnych. Nie można jednak przyjąć, że gospodarka odpadami może być prowadzona wyłącznie na terenach oznaczonych w planie literą "O". Naturalnie, organ I instancji ponownie rozpatrując sprawę, przychylił się do tej interpretacji już na początku całości rozważań. Natomiast jest to prawnie irrelewantne w odniesieniu do późniejszego całokształtu rozważań organu, dotyczących zgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami przedmiotowego MPZP.

Wójt Gminy Kamiennik, posiłkując się opinią autora miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kamiennik w części dotyczącej wsi Karłowice Wielkie, przyjętego uchwałą Rady Gminy Kamiennik Nr XXX/173/04 z dnia 15 grudnia 2004 r. (Dz. Urz. Woj. Op. z 2005 r. Nr 13, poz. 400 z późn. zm.) wykazał bezspornie, że przedsięwzięcie pod nazwą: „Punkt do zbierania i przeładunku odpadów”, planowane do realizacji na działce nr 112/4, obręb Karłowice Wielkie, czyli de facto przewidujące jedynie określone czynności przygotowawcze, poprzedzające właściwe postępowanie z odpadami w ramach całości istniejącego systemu gospodarowania odpadami jest niezgodne, ewidentnie sprzeczne z ustaleniami przedmiotowego MPZP, gdyż przeznaczenie terenu określone symbolami: P, PSz, KS1, UA-12, tego rodzaju działalności gospodarczej, usługi nie przewiduje.

Organ I instancji wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony (art. 80 ust. 2 zdanie pierwsze ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowisku oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112)). Zgodnie z tym przepisem decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach może zostać wydana jedynie po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zatem, w przypadku stwierdzenia niezgodności lokalizacji planowanej inwestycji z ustaleniami planu, dalsze prowadzenie postępowania w przedmiocie wydania tej decyzji jest zbędne i niecelowe, zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 22 czerwca 2020 r. (sygnatura akt: II OSK 329/20). Skutkiem braku zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Jak zostało stwierdzone, organ I instancji wziął pod uwagę i utożsamia się z opinią autora przedmiotowego MPZP w ściśle określonym zakresie. W pełni podziela i aprobuje, uznając za swoje, następujące fragmenty opinii:

„4. W zapisach w/w mpzp wsi Karłowice Wielkie nie widnieją dopuszczenia na przedmiotowym terenie lokalizacji obiektów i urządzeń gospodarki odpadami, jakim bez wątpienia jest „Punkt do zbierania i przeładunku odpadów. Budowa punktu do zbierania i przeładunku odpadów jako czynności przygotowawcze w rozumieniu ustawy o odpadach są niezgodne i ewidentnie sprzeczne z ustaleniami w/w omawianego mpzp obejmującego działkę o nr ewid. 112/4 w Karłowicach Wielkich i nie wpisują się w żadną, ściśle określoną przez w/w plan funkcję, ani w funkcję przemysłową, ani też w funkcję magazynowo- składową”, a także tezę wypływającą z ostatniego zdania punktu piątego:

„Jeżeli mimo powyższego uznamy, że zbieranie odpadów mieści się w pojęciu prowadzenia usług, to w mpzp musiałby zostać określony symbol, którego wystąpienie powoduje dopuszczalność prowadzenia usług w postaci zbierania odpadów, czyli symbol „U”, który to nie występuje wśród wszystkich symboli przedmiotowego mpzp. Zastosowany w przedmiotowym planie symbol UA – dotyczy co prawda usługi, ale jest to usługa ściśle określona tj. funkcja usługowa administracyjna.” Pozostała część argumentacji zawarta

w opinii, dotycząca związania wszelkiego gospodarowania odpadami symbolami O / IO budzi rozliczne kontrowersje i już na początku uzasadnienia organ wyraźnie podkreślił, że podziela w tej mierze pogląd SKO, zapowiadając podanie nowych przesłanek powtórnej odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, co też w pełnej rozciągłości uczynił.

Dnia 23.10.2024r. i ponownie 07.11.2024r. na podstawie art. 10 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego zawiadomiono strony postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego i o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W przysługującym siedmiodniowym terminie żadna ze stron nie wniosła uwag i nie zgłosiła wniosków.

Ze względu na powyższe Wójt Gminy Kamiennik ponownie odmawia wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pod nazwą „Punkt do zbierania i przeładunku odpadów”, na rzecz EURO GREEN spółka z o.o. z siedzibą w Kielcach, planowanego do realizacji na działce o nr 112/4, obręb Karłowice Wielkie.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji przysługuje prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Opolu, za pośrednictwem Wójta Gminy Kamiennik w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

WÓJT
Kazimierz Cebrot

Otrzymują:

1. EURO GREEN sp. z o.o. z siedzibą w Kielcach reprezentowana przez pełnomocnika: Przemysława Kruka KIK ECO LAB Przemysław Kruk, ul. Wojciecha Bogusławskiego 24, 25-432 Kielce;
2. , 48-388 Kamiennik
3. 48-385 Otmuchów
4. 48-385 Otmuchów
5. , 48-388 Kamiennik

